

[Grethe Philip.]

skabes en baggrund for en skæbnsvanger udvikling i hele vor beskæftigelse.

Valutaproblemet er, som jeg har sagt her, noget helt centralt i vor situation i dag. Det er med dette sigte, vi går ind for finanslovsforslaget, som det nu foreligger til afstemning her ved tredje behandling. Men det er også ud fra ønsket om at nå frem til den rentesækning, der ligeledes står som et af de vigtige mål for vor økonomiske politik, og som vi med den nylig foretagne nedsættelse af diskontoen og nedsættelse af den lange rente er så småt begyndt på.

Finanslovsforslaget indebærer øgede skatter. Det indebærer på adskillige punkter tilbageholdenhed på områder, hvor man hellere så nye, stærke fremstød. Men finanslovsforslaget indebærer også noget, der vejer endnu tungere til, nemlig muligheden for i samspil med regeringens øvrige økonomiske politik at skabe det økonomiske klima, der på længere sigt er betingelsen for fortsat fremgang i samfundet. Det er dette sidste, der har været afgørende for os i det radikale venstre, og som er baggrunden for, at jeg her kan anbefale, at man stemmer for det nu foreliggende, endelige finanslovsforslag.

Ømann: Det ville være urigtigt at bedømme regeringen ud fra det foreliggende finanslovsforslag som helhed. Lovforslaget er for det første umiddelbart stillet op af den forrige regering. For det andet er sandheden om et sådant budget, at man skal langt længere tilbage i tiden for at finde de ansvarlige. Den overvejende del af udgifterne er lovbestemte. Det er svundne tiders skiftende folketing, der har ansvaret for hovedparten af posterne på finansloven, og som har ansvaret for, at det er så uhyre svært at klippe andet end nogle frynser af dette budget. Jeg tror, man for fremtiden kommer til at koncentrere sig om at frigøre budgettet, således at der bliver mange flere rokeringsmuligheder, frigøre sig fra de meget stive refusionsordninger fra de helt stive love, der på forhånd lægger udgifterne fast.

Men gennem ændringsforslagene, som nu foreligger vedtaget, har regeringen alligevel sat sit mærke på finansloven. Spareintentionerne blev ganske vist ikke opfyldt,

men der er alligevel i nedskæringerne en linje, som karakteriserer regeringen. Den mest markante nedskæring er boligfondsnedskæringen. Boligfonden var en foranstaltning for de mange, en foranstaltning af fundamental økonomisk betydning. Man kan også nævne besparelserne på den kollektive trafik, hvor det igen er det samfundsmæssige, der må lide. I det hele taget går den linje igennem, at man ofrer samfundshensyn for at kunne forfølge mere specielle, mere snævre interesser. Den måde, landbrugsdevalueringsstøtten blev tildelt på, kompletterer efter min opfattelse dette billede.

Men selv om det reelle indhold af besparelserne ikke var stort, må man sige, at det er gået bedre med den anden side på budgettet, med skatteindtægterne. Også det, der er sket på denne side, er karakteriserende. Man har valgt at forøge indtægterne igennem meromsen, og meroms parret med en nedskæring af boligfonden giver jo i sig selv et portræt.

Det hører med til portrættet, at regeringen har tilkendegivet sin faste vilje til at opretholde militæruddgifterne, og det er med nogen bekymring, man har konstateret, at de radikale ikke har vaklet i denne politik. Dette parti kan ikke være uvidende om den vækst, der vil komme i de militære udgifter. Nu har forsvarsministeren ganske vist bedyret så sent som i dag, at udgifterne ikke vil komme til at gå ud over de kommende 3 års budgetter — de budgetter, der allerede er lagt. Det føler jeg mig ikke særlig beroliget af. Hvad er der egentlig i disse budgetter? Det var jo artige ting, der kom frem nu i forbindelse med sparediskussionerne. Nej, det afgørende er, hvilken faktisk stigning der vil komme i udgifterne i det kommende år — og der vil komme en stigning, der vil komme en overordentlig kraftig stigning.

Nu er der sket en ny udvikling i sagen, så vidt jeg kan se, med hr. J. O. Krag's opfordring til optagelse af forhandlinger om fastlæggelse af et nyt militærforlig på et lavere niveau. Det bliver meget interessant at se, hvad man fra regeringens side vil svare til det, hvad man fra radikal side vil svare til det. Måske er vi længere fremme imod en langt friere stillingtagen til disse militærbudgetter, end vi længe har været,